

tiden vare gaaede langt videre end egentlig nødvendigt, naar vi vilde tillade forskellige Arbejder i Landbruget som Pløjning, Saa-ning osv. i ubegrænset Tid; saa meget forlangte man ikke en Gang fra Venstres Side. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem, thi vi forhandlede om Helligdagslovgivningen, mens det Forslag, det ærede Medlem refererede til, var et Forslag om Ordningen af Arbejdstiden paa Hverdage. Men jeg venter i hvert Fald i Dag at faa Støtte fra det ærede Medlem i Retning af, at vi, naar vi skulle lovgive paa dette Omraade, hellere maa gaa noget videre, end vi her have tilladt os at foreslaa.

Maa jeg, skønt det ikke ligger for, tillade mig at svare paa et Par Spørgsmaal, som den fungerende Indenrigsminister stillede til mig, da vi forhandlede her før Jul. Da Formanden ønskede, at Forhandlingerne skulde slutte den Dag, og det ikke kunde ske uden Aftenmøde, var der kun levet mig meget kort Tid til min Replik, og jeg glemte derfor at besvare dem den Gang. Ministeren opstillede følgende Spørgsmaal: Hvorledes have Forslagsstillerne tænkt sig, at Understøttelseskasserne skulle virke i følgende to Tilfælde? Der gaar en eller flere Mænd arbejdsløse; der tilbydes dem Arbejde paa Landet, men de afslaa det. Skulle disse saa have Understøttelse eller ikke? Og det andet Tilfælde var: Der staar i flere Blade, men navnlig i Socialdemokraten, at Tilgang frabedes til et eller andet Arbejdssted; skal saa en Arbejder, der undlader at henvende sig der, have sin Understøttelse eller miste den?

Jeg skal til det første Tilfælde svare, at naar der tilbydes Arbejde til arbejdsløse, som erholde eller kunde erholde Understøttelse, og naar de vedkommende ere i Stand til at udføre det Arbejde, og det betales med den for det Arbejde sædvanlig gældende Løn, og vedkommende saa nægter at udføre et saadant Arbejde eller tage et saadant Arbejde, vil deres Understøttelse selvfølgelig blive inddragen. De skulle i dette Tilfælde ingen Understøttelse have. Naar der derimod er Arbejdsstandsning eller Misligholdelse af Overenskomster eller Arbejdsvilkaar et eller andet Sted, er det naturligt, at de Arbejdere, der ere arbejdsløse og ikke kunne faa Arbejde paa anden Maade end ved at gaa hen og udføre det Arbejde, deres Kammerater maaske have forladt, altsaa ved at blive Skruebrækkere, ville være berettigede til Understøttelse. Mit Svar til den ærede Minister er altsaa, at i det første Til-

fælde ville de paagældende ingen Understøttelse kunne faa, i det andet Tilfælde ville de være berettigede til Understøttelse.

Moestrup: I Anledning af en Ytring af den ærede sidste Taler om, at han ønskede en Udtalelse fra Venstre om det foreliggende Forslag, skal jeg blot udtale, at naar jeg i Tingets sidste Møde før Jul havde indtegnet mig som Taler, var det ikke for at udtale mig om Forslaget om Normalarbejdsdagen, men derimod, fordi der blev draget et andet Forhold frem, som snarere hang sammen med Forslaget om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Jeg havde nemlig tænkt at drage et Forhold frem vedrørende de fattiges Kasser. Jeg skal imidlertid indrømme, at heller ikke den Tanke, som jeg havde ønsket at fremdrage, staar i absolut Forbindelse med Forslaget, men jeg har ønsket at henstille til det eventuelle Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke kunde gøres noget mere for at hjælpe de fattiges Kasser i den Virksomhed, de udfolde i Samfundet. Jeg skal erkende, at denne Sag staar i saa fjern Forbindelse med det nu foreliggende Forslag, at jeg ikke skal udtale mig nærmere derom i Dag, men jeg haaber, at Forholdet enten maa blive draget frem til Undersøgelse i Udvalget, eller at det senere maa blive Genstand for et særligt Lovforslag.

Formanden: Jeg skal bekræfte det ærede Medlems Opfattelse, at det vil være rigtigst under Forhandlingerne i Dag at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

A. Nielsen: Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtrykkelig ønsker at høre noget om Tingets Stilling til det foreliggende Lovforslag, skal jeg henvise til mine Udtalelser forleden. Jeg tror ikke, de vare til at misforstaa, og det ærede Medlem har ikke i Dag søgt og endnu mindre opnaaet at afkræfte de Grunde, jeg anførte imod at fremlægge Forslag af den Natur som dem, der ere paa Dagsordenen i Dag, og navnlig imod at benytte nærværende Tidspunkt dertil. Jeg ønsker kun at sige dette, da det ærede Medlem udtrykkelig ønskede en Udtalelse fra Tingets Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.